

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

IX. évfolyam, 9. szám

Ára : 1 lej

2008. SZEPTEMBER

Radnóti Miklós: Szeptember

Ó hány szeptembert értem eddig ésszel!
a fák alatt sok csilla barna ékszer:
vadgesztenyék. Mind Afrikát idézik,
a perzselőt! a hús esők előtt.
Felhőn vet ágyat már az alkonyat
s a fáradt fákra fátylas fény esőz.
Kibomló konttyal jó az édes ősz.

Gondolatok az ideai falunapokról

Az ez évi falunapjainkról, azok programjáról nagyon sokat olvashattunk, hallhattunk, ismerjük be, nemcsak a helyi sajtóban, rádióban, hanem egészen a tágabb értelemben vett országos média hasábjain, illetve hullámain is. Mégis úgy gondolom, hogy közösségi életünk talán egyik legfontosabb kulturális rendezvényének számító eseményeként még egy pár utógondolatot megérdemel.

A falunapok programját egy úgynevezett reprezentatív csoport - a Polgármesteri Hivatal képviselői, a Helyi Tanács kulturális szakbizottsága és a helyi civil szervezetek képviselői - állította össze. Az elmúlt évekhez viszonyítva egy kissé későn kezdődtek az előkészítő munkálatok éppen azért, mert az ideai helyhatósági választások miatt úgy általában felborultak falunk életének megszokott mindennapjai. Rendezvényünkre a környező települések polgármesterei, megyei képviselőnk, országgyűlési képviselőink, a megye igazgatóságainak vezetői, együttműködő cégek vezetői és más személyiségek voltak hivatalosak.

Az ideai falunapjainkon - más évekhez hasonlóan - anyaországi testvértelepüléseink - Domaszék, Budakalász és Maglód - delegációi is jelen voltak. Ez évi rendezvényeinket megtisztelte jelenlétével Korodi Attila környezetvédelmi miniszter, Gyerkó László szenátorjelölt, valamint Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának újonnan megválasztott elnöke.

A késői készülődések ellenére, nagyon sok falustársam véleményét hallgatva, mégis egy tömör, szórakoztató és ugyanakkor véleményem szerint tanulságos falunapokat élhettünk meg az idén is. Hogy miért? Mert jelen volt az összefogás. Mert az összefogás eredményeként sikerült először Lövétén szabadtéri szentmisével kezdeni a falunapokat.

Úgy gondolom, nem kis eredmény ez, és továbbá úgy gondolom, hogy mindezért először is István plébánosnak kell köszönetet mondanunk. Továbbá köszönettel tartozunk falunk szülöttjének, Gábos Zoltán plébánosnak, aki elfogadta meghívásunkat, és oly lelkéből celebrálta az ünnepi szentmisét.

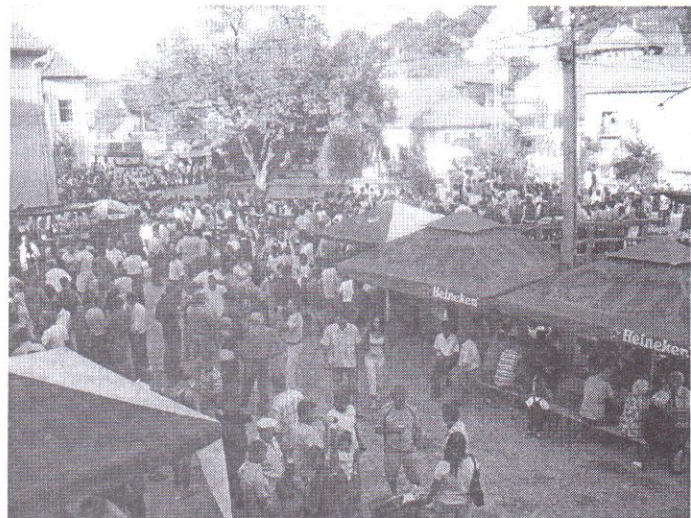
A délutáni szórakoztató műsoron fellépő hivatásos és műkedvelő csoportok (a budakalászi Lenvirág néptáncgyűttes, a szenttamási néptáncscsoport, a szentegyházai és szentkeresztbányai modern és néptáncscsoportok, a székelykeresztúri Pipacsok néptáncscsoport, a csíkszeredai Székelylend humoristák, valamint a lövétei műkedvelő csoportok) ugyancsak köszönetet érdemelnek, hiszen egy kellemes délutántestét biztosítottak a falunapok több mint ezer résztvevője számára.

Továbbá köszönettel tartozunk Miklós Zoltán néprajzkutatónak csodálatos előadásáért, hisz nem mindennapi alkalom hallani a székely építkezés jellegéről, stílusáról, és mindezeket szakember szájából, valamint Mihály János történésznek, amiért tartalmasabbá tették falunapi rendezvényeinket. Nem utolsósorban köszönetemet fejezem ki Bencze Tibornak a vasárnapi íróolvasó találkozó megszervezéséért.

Külön köszönetemet fejezem ki azon lövétei falustársaimnak, akik akár előzetesen a szervezések alatt, akár a rendezvények idején fizikai vagy szellemi segítséget nyújtottak. Szeretném mindenkinek megköszönni bármilyen csekély anyagi vagy erkölcsi támogatását.

És egyre inkább erősödik bennem az a gondolat, hogy a mindennapi rohanó világban egyre inkább szükségünk van az ünnepre.

Lázár Zoltán, polgármester

Jegyzőkönyv-kivonat a 2008. augusztus 26-án tartott tanácsgyűlésről

A gyűlésen jelen van 11 testületi tag, hiányzik Kelemen Árpád testületi tag.

A gyűlés napirendi pontjait Molnár József gyűlésvezető elnök ismertette az alábbiak szerint:

- Lövéte község Hargita-Víz Egyesülethez való társulásának megvitatása és jóváhagyása,
- a 2008-as évi falunapok szervezési költségeinek kifizetési jóváhagyása,
- a külföldre utazó küldöttség utazási költségeihez való hozzájárulás jóváhagyása,
- méltatásra, díjazásra javasolt személyek kiválasztása,
- kérések és más problémák megvitatása, jóváhagyása.

A napirendi pontok elfogadása után sor került azok ismertetésére és megvitatására:

- Az első napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést Lövéte község Hargita-Víz Egyesülethez való társulásának jóváhagyására vonatkozóan.

Az előterjesztés megvitatása alkalmával javaslat született arra vonatkozóan, hogy ezen a téren Udvarhelyszék környékén létrehozandó egyesülethez kellene társulni, a fentiek szavazat alá bocsátódtak, és tíz igen, valamint egy tartózkodó szavazattal jóváhagyódott Lövéte község Hargita-Víz Egyesülethez való társulása, az Udvarhelyszék környéki egyesülethez.

- A falunapok költségeinek kifizetésére vonatkozó előterjesztés alaposan megvitatódott, a polgármester felsorolta azokat a költségeket, amelyek szükségesek a szervezéshez és rendezvények lebonyolításához. A kulturális szakbizottság újra összehívását javasolják, hogy újraelemezzék a javasolt és az összeállított programot, és a szükséges költségek mennyiségét is. A 2008-as évi költségvetésben a falunapok megszervezésére betervezett összeg felhasználását 11 igen szavazattal jóváhagyta a testület.

- A harmadik napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést a külföldre utazó küldöttség utazási költségeihez való hozzájárulásra vonatkozóan. Községünknek 3 testvértelepülése van, a 2008-as évi költségvetés jóváhagyásakor egy-egy kiszállás volt betervezve mind a három testvértelepülésre, és ezen kiszállások utazási költségeihez való hozzájárulás. Az előző testület 50%-os hozzájárulást javasolt az utazási költségekhez, ezen javaslattal egyetértett a jelenlegi testület is, és 11 igen szavazattal megszavazták az 50% hozzájárulást.

- A negyedik napirendi pont keretén belül a polgármester javaslatot kér a testületi tagoktól a falunapok alkalmával méltatásra kerülendő személyekre vonatkozóan, akik a közösségért és úgy általában a falu érdekében többet tettek. Javasolták Lázár Bélát, Lukács Károlyt és Molnár Józsefet.

Vélemények hangzottak el a méltatásokkal és díjazásokkal kapcsolatosan arra vonatkozóan, hogy vigyázni kell, ezek a méltatások idővel ne veszítsék el az értéküket, illetve megszerezni kell, hogy milyen tevékenységi területen történjenek a méltatások, 2-3 évente és ne évente legyen ilyen méltatás, a méltatásra javasolt személyeket megkérdezni, hogy elfogadják-e a méltatást vagy nem.

Ezek a problémák megvitatása után a javasolt három személy közül már a gyűlés munkálatai alatt Molnár József visszautasította a felkérést, és nem fogadta el a személyére tett javaslatot.

Javasolva volt méltatásra Szabó Botár Erzsébet, aki a Lövétei szedetttesek című könyv szerzője. A javaslattal a 11 testületi tag egyetértett.

- Az ötödik napirendi pont keretén belül vitára került a Caritas alkalmazottjainak kérése, amelyben igényelnének egy helyiséget az újonnan megvásárolt ingatlan épületében a tevékenységükhöz szükséges fogyó anyagok tárolására, valamint az irodai tevékenységek végzéséhez. A kérésre a testület elvi beleegyezését adta.

- A S.C. Marine-Orban SRL kérésével, amelyben munkapont létrehozásának engedélyezését kéri, a testület egyetértett, bizonyos pontosítások utólagos mellékelésével.

- Bodo -Tokos Iren kéri a testület pénzügyi támogatását arra vonatkozóan, hogy az öregek otthonába való beutalása esetén vállalja fel a befizetendő összeg és nyugdíja közötti különbséget. A kérés megvitatása és jóváhagyása elnapolódott.

A polgármester az elmúlt gyűlésen felvetett problémákra a következő válaszokat közli:

- a hétfégi árusok problémájának megoldása folyamatban van,

- a rendőrfőnök a következő gyűlésre lesz meghíva,
- Vargyas völgyében az útjavítás érdekében az ott működő cégekkel megbeszélést tervez.

A polgármester ismertette a jelen levő testületi tagokkal az alábbiakat:

- Székelyudvarhelyen működik a hivatal mellett egy tanácsadó iroda, amellyel felvette a kapcsolatot, és véleménye szerint jó lenne községünkben is létrehozni egy tanácsadó irodát, amelynek az lenne a feladata, hogy a lakosság igényei alapján felvilágosítást adni bizonyos problémákban (mint például nyugdíjazás, gyermeknevelés stb.), szociális tevékenységek terén és más tevékenységi terén. Javaslat: egy 1/2 normás alkalmazottal indulna az iroda, és ha igény lesz rá, akkor teljes normára módosítani, és ez a személy tartaná a kapcsolatot a székelyudvarhelyi irodával. Ez a javaslat csak elképzelés szintjén áll, és a testület véleményét kéri.

Javaslat hangzott el, hogy ennek az irodának a működését nem lehetne-e megoldani a hivatal alkalmazottai közül, ha valaki felvállalná, munkaidőn kívül, plusz óra kifizetésével.

A testületi tagok elvileg egyetértettek az iroda létrehozásával.

- A község tulajdonában levő községi erdő őrzésére ebben az évben szerződésünk van a Székelyudvarhelyen működő homoródi erdészeti hivatallal, a testület véleményét kéri, hogy jövőre nézve változtassunk-e, esetleg magán erdészeti hivatal felé érdeklődjünk-e az erdőőrzési tevékenységgel kapcsolatosan

- A csatornázási (kanalizálási) munkálatok elkezdődtek, ezzel kapcsolatosan a lakosság informálása érdekében népgyűlést tartunk, mert már nagyon sok kérdés és prob-

Jegyzőkönyv-kivonat

folytatás a 2. oldalról

léma vetődött fel, mint például, hogy ezzel a munkálattal egy időben, ahol még nem oldódott meg a vízvezetékek-nél a vezetékcsere, meg kellene oldani, a vezetékek elhelyezése után a visszatöltésnél lesz-e kompaktálás, mi történik azon az útszakaszon, ahol a házak ki vannak építve az útig, és a házaknak nincs megfelelő alap építve stb.

- A 132-es megyei út javítására a közbeszerzési folyamat el van indítva, a munkálatok kivitelezésére az árverezés elektronikus formában meg van hirdetve.

- A 29-es számú községi út javítására a szerződés meg van kötve, hamarosan fognak neki a kivitelezésnek, amely a tervek szerint alapozásból és makadám út készítéséből, aszfaltozásból és járda készítéséből állna, de ha ezeket a munkálatokat mind el akarják végezni, akkor az erre az évre betervezett összegből 187 méter lenne meg. Javaslat volt, hogy ebben az évben legyen meg az alapozás és a makadám út az egész 1,70 km-en, de ez is meghaladja az erre az évre betervezett összeget.

- A községi utak javítására jelentkezett egy cég, amely felkaparja, felszed egy 30 cm réteget az útból, újra összetöri ezt az anyagot, és ezt újrateríti, és lehenyerli az útszakaszon. Helyszínen megnézték, mintát vettek, és árajánlatot fog letenni a cég.

- A kulturális épületek (kultúrotthon, tájház, könyvtár) fűtésének megoldása.

Javaslat hangzott el, hogy meg kellene vásárolni a kultúrotthon mellett levő belsőséget, át kellene csoportosítani a tűzoltókocsi vásárlására, valamint a kultúrotthon központi fűtésére tervezett összeget a belsőség megvásárlására. Más javaslat is volt: nem kell belsőséget vásárolni, abban kell gondolkodni, hogy nemcsak a kultúrotthon központi fűtése a gond, hanem mind a három épületé.

Az alpolgármester javaslata, hogy a tűzoltókocsi vásárlását nem kell elmulasztani.

- A polgármester javaslata, egy új autó vásárlásán gondolkodni kellene.

- Mihály János testületi tag tolmácsolja a Motros utca lakóinak köszönetét az elhelyezett átereszerért, de szükséges lenne még egy áteresz kiépítése.

Több téma nem lévén a gyűlésvezető elnök a gyűlés munkálatait bezárja.

Lövete, 2008. augusztus 26.

Gyűlésvezető elnök,
Molnár József

Jegyző,
Miklós Ida

Budakalászra látogattunk

Az idén ősszel ünnepelte a Budakalászi Testvérkapcsolatok Egyesülete (amely abból a célból jött létre, hogy a megkötött testvértelepülési kapcsolatot ápolja, újabbak megkötését előkészítse) fennállásának tizedik évfordulóját. Ebből az alkalomból, az egyesület meghívására, Lövétéről szeptember 12-én egy tizenegy tagú küldöttség utazott, Lázár Zoltán polgármester vezetésével, Budakalászra. A küldöttség tagjai részt vettek a fenn már említett alkalomból szervezett ünnepi rendezvényeken (előbb azonban kipihenték az európai uniós forgalmi szabályoknak köszönhetően egy kissé hosszúra sikeredett út fáradalmait).

Szombaton, szeptember 13-án, de. 10 órától a németországi Kahl am Main küldöttsége és Lövete polgármestere köszöntötte a 10. születésnapját ünneplő házigazdát. A jelen lévő érdeklődők és vendégek tartalmas kulturális műsort nézhetek végig a helyi Lenvirág táncsoport és a Lustige Schwaben kórusnak köszönhetően. Az előadás után a vendégek megtekintették a jubileumi képkiallítást, amely a testvértelepülési kapcsolatok fontosabb mozzanatait örökítette meg.

Ezután meglátogatták a sváb tájházat, ahol beigazodott, hogy nagyon kicsi a világ, ugyanis ennek ud-

varán összefutottak egy olyan kedves nénivel, akinek egyik lába kalászi sváb, a másik lába pedig agyagfalvi székely...

A kiadós állófogadás és a délutáni séták, pihenések után a szombati program a megnyitás előtt álló Megyeri hidon rendezett Nyílt Napok alkalmából este 21 órától kezdődő fény-, lézer- és tűzijátékkal ért véget.

Vasárnap a küldöttség testületileg részt vett a budakalászi Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániatemplomban tartott búcsús szentmisén és a kalászi Omszki-tó partján húzódó Kahl am Main sétány felavatásán, melyen elsőként Budakalász és Kahl am Main polgármestere, valamint az ünnepségen résztvevők sétáltak végig. Az ünnepi ebéd után jött a gyors becsomagolás és búcsúzkodás a kedves vendéglátóktól, majd kezdetét vette a hazafelé való utazás, természetesen megint európai uniós szabályok szerint...

A küldöttség tagjai, megragadva az alkalmat, itt a helyi újság lapjain is köszönetet mondanak a Budakalászi Testvérkapcsolatok Egyesületének és vendéglátóiknak a tartalmas és színes két napért.

Mihály János

Az öregkort nem megérni, elviselni művészet

Életünk folyamán, hiába tagadjuk, szükségét érezzük a fontosabb dolgok megünneplésének (névnap, születésnap, lakodalom, ünnepeink...), illetve székely népünk mindig megadta a tiszteletet, végtisztességet halottainknak.

Ünnepeink között van néhány, amelyek az egész falu ünnepei (nem csak a családé): falunap, március 15, anyák napja, gyermeknap, és ide tartozik október 1, amely az idősek világnapja.

Ezen a napon azokat köszöntjük, akik Isten segítségével megérhették az időskort, vagy szoktuk úgy is mondani, a második gyermekort. Egy közösség életében az idős embereknek mindig tisztelet, megbecsülés jár, hiszen élettapasztalatukkal sok jó tanácsot adhatnak, és életpéldájukkal példaképeink lehetnek.

Bevalljuk, sokszor nem kellő tisztelettel vagyunk irántuk, és leintjük azzal őket, hogy "az akkor volt", és szinte meg sem hallgatjuk őket. Pedig azt is tudjuk, az idős embernek a legfontosabb "egy jó szó", vagy az is elég, ha meghallgatjuk panaszait, hiszen egy hosszú, dolgos élet áll a hátuk mögött megpróbáltatásokkal tele. Milyen rosszul esik nekik, ha meg sem hallgatják őket, amikor szinte úgy érzik, ők nem tudnak semmit, az az idő, amelyről beszélnek, rég elmúlt, és most új szelek fújnak, ne emlegessék a régit. Pedig egy nép csak úgy tud fennmaradni, ha hagyományaiból táplálkozik, a régi jó dolgokat pedig kibővíti újakkal. Az idős emberek életét hányszor érték testi, lelki, anyagi veszteségek, és csak a hit, a Máriába vetett bizalom volt a kiút, de újból és újból talpra álltak, és vitték keresztjeiket. Volt, aki csendben, volt, aki egy kicsit zúgolódva, de nem roskadtak össze, vagy ha mégis elestek, feltekintettek a keresztre, és tovább küzdöttek.

Milyen borzasztó lehetett a háborúk alatt, amikor a családok férfiak nélkül voltak, az asszonyok mindenféle munkát elvégeztek, és az Angyaltól azt kérték a gyermekek, bárcsak hazahozná édesapjukat, testvérüket. Hányan és hányan nem tudják mai napig, hol nyugszik gyermekük, férjük.

Hány idős ember fájdalma az, amikor az élet elszólítja gyermekét, amikor idős emberek temetik el fiatalabb gyermeküket.

Az idős embereket tisztelet illeti, mert: vállalták szüleiket, és így mi is élhetünk, hitükért mindig kiálltak, az imádság volt a legnagyobb fegyverük a megpróbáltatások idején, családjukért mindig harcoltak, őseik nyomdokain jártak, tanúságot tettek helytállásukról-munkabírásiukról, segítő kezet nyújtottak a rászorulóknak, szomszédaikat tisztelték, türelmesek voltak, büszkék voltak ünnepeikre.

Az idős emberek felnevelték családjaikat, majd időskorukban nagy gondot fordítottak unokáik nevelésére, imádságokra tanították őket, óvták a rossztól a fiatalokat.

Az idős szülők távozó gyerekeiket apró, lassú lépésekkel elkísérték a kapuig, de tekintetükkel addig követték, amíg elláttak.

Ha ezeket a dolgokat egy kicsit átgondoljuk, akkor visszafogottabbak leszünk velük szemben, türelmesebbek leszünk, és belátjuk, nem mindig nekünk van igazunk.

Gyakoroljuk velük szemben az alázatot, ne szóljuk meg, ha néha megismételnek dolgokat, tiszteljük bennük az értünk aggódó szülőket, nagyszülőket.

Milyen fontos feladatnak tesznek eleget időseink, amikor kicsi unokáik kezét fogva mennek az óvodába, és közben erről-arról diskurálnak. Képzeld el, milyen boldog az a kicsi gyermek, aki tudja, hogy nagyszülei várják az utca végében az óvoda után.

Mi, felnőttek, csak azzal bizonyíthatjuk tiszteletünket, ha egy kicsit megértők vagyunk irántuk, ha megbeszéljük velük gondjainkat, ha belátjuk, hogy nélkülük nem léteznénk. Milyen gyönyörűen énekeljük:

"Gyere, csókold meg elfáradt homlokát,

Nem a sírjára kell néki száz virág,

Addig gondozzad, ápoljad, csókold."

Aztán mindannyiunk életében a legkeservesebb a betegség, az ágyhoz kötöttség. Ekkor mutatkozik meg igazán, kik is vagyunk mi, hogyan ápoljuk, vigasztaljuk betegeinket.

Ne fogjunk mindent arra, hogy "eltelt az idő", hanem megsokszorozva türelmünket, enyhítsük betegeink fájdalmát törődéssel, melléállással, látogassuk őket minél többet, hogy érezzék, nem hiába volt a küzdelmük.

Ne feledjük el, ahogyan bánunk időseinkkel, ugyanúgy fogjuk mi is visszkapni gyermekeinktől. Gondoljunk mindig erre a két kis történetre: fiatal menyecske próbálja kilökdösni anyósát a kapun, az anyós megkapaszkodik a kapuba, és ezt kiáltja: ne tovább, ne tovább! Majd azt mondja menyének, annak

idején ezen a kapun lökdöstem ki anyósomat, és látod, én is ide jutottam, te ne tedd ezt. A másik történet: idős, reszkető kezű embernek, akinek néha kicsepeg a kanálból a leveze az abroszra, azt mondja a saját fia: apám, magának disznóvályúban kéne enni adni, mert úgy eszik, mint egy disznó. Kis idő elteltével a fiatalember észreveszi, hogy kicsi fia valamit csinál deszkából. Amikor boldogan megkérdezi, mi készül belőle, a gyerek válasza megrázó: disznóvályút készítek, hogy amikor olyan idős leszel, mint nagyapó, legyen, amiből egyél.

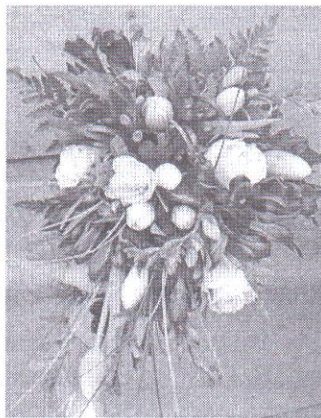
Adjuk meg a tiszteletet időseinknek, álljunk mellettük, ahogyan ők is életükben tették értünk, törekedjünk arra, hogy idős napjaikat tegyük boldoggá, elviselhetővé, érezzék, hogy életük nem volt hiábavaló, mert szeretettel veszik körül gyermekeik, unokáik, dédunokáik.

Azt kívánjuk a jó Istentől, adjon nekik egy nyugodt, elviselhető időskort örömben, boldogságban, körülvéve családjuk szeretetével, jószágával.

"Kedves arcukon ott látható az élet nehéz barázdái,

Érett, kedves mosolyukban a nehéz sorsukat lehet látni.

Az öregek még szeretnének meleg családi körben élni, Szívükből kívánom, az öregkort egyszer mindenki meg tudja élni."

Adunk - kapunk...

Így is lehetne jellemezni a Lövete Sport Egyesület felnőtt labdarúgócsapatának az őszi szezon elején nyújtott teljesítményét. Ugyanis a csapat az itthoni könnyebb-nehezebb mérkőzéseket megnyerte, viszont idegenben súlyos vereségeket szenvedett.

Eredmények: Ócfalva - Lövete	5 - 1
Lövete - Sófalva	1 - 0
Szentábrahám - Lövete	4 - 0
Lövete - Udvarhelyi Sporting	2 - 0

Sajnos az utóbbi mérkőzésen a nézők "hozzányúltak" a játékevezetőhöz, amit a szabályzat nem enged meg. Rögön az alkoholfogyasztással kapcsolták össze, és ennek következtében a csapatot figyelmeztették, és 150 lejes büntetéssel sújtották. A következő hasonló kihágásnál viszont a pályát fogják letiltani. Senki sem szeretné, hogy erre sor kerüljön, ezért a Sport Egyesület összes tagja megkéri a szurkolókat, hogy a bírókkal, ellenféllel ne foglalkozzanak, inkább biztassák a saját kedvenceiket, és értékeljék, tapssal jutalmazták az erőfeszítéseiket, eredményeiket.

Az ifjúsági csapat csak két mérkőzést játszott a megyei bajnokságban. Az ellenfelek a nagyobb tapasztalattal, múlttal és anyagi háttérrel rendelkező Balánbánya és Maroshévíz hasonló korosztályos együtteseivel voltak. Mindkét mérkőzésen derekasan helytálltak a fiúk, szoros mérkőzéseket játszottak, csak valahogy nem sikerült a pontszerzés.

Balánbánya - Lövete	1 - 0 (tizenegyesből)
Lövete - Maroshévíz	2 - 3

A következő, VI. fordulóban mind a két labdarúgócsapatunk idegenben fog pályára lépni. Az ifjúságiak szombaton 16 órától Csíkszeredában, a felnőttek pedig vasárnap 17 órától Zetelakán próbálnak minél tisztességesebben helytállni.

A további őszi program a következő:

VII. ford.:	Lövete - Udvarhelyi Küküllő
VIII. ford.:	Fiatfalva - Lövete
IX. ford.:	Lövete - Betfalva
X. ford.:	Lövete áll
XI. ford.:	Malomfalva - Lövete
XII. ford.:	Lövete - Szentlélek
XIII. ford.:	Galambfalva - Lövete
XIV. ford.:	Lövete - Szentmihály
XV. ford.:	Farcád - Lövete

Györgylőrincz Ernő

Dunaharaszti, 2005

A hegy és a domb

Valamikor régen, egymástól nem messze két zöldellő dombocska fürödött az aranyló napsütésben, alattuk a völgy tele virágokkal, és fölöttük pillangók százai röpködtek soha el nem fáradó szárnyacsokajukkal. Amikor eljött a tél, a dombocskák puha hótakaró alá bújtak, és békésen szenderegve várták a tavasz tündérét, aki újra zöldbe varázsolta az egész világot. A két dombocska testvér volt, és nagyon szerették egymást, de egy nap minden megváltozott. Az egyik közülük nem volt elégedett sorsával, többet akart, különben akart lenni másoknál. Egy nap így kezdett kiabálni dühösen: - Elegem van mindenből! Meguntam a gyerekszivajt, a pillangók unott táncát, meg azt, hogy csak egy jelentéktelen dombocska vagyok! Magas szeretnék lenni, olyan magas, hogy se gyerekek, se madarak ne háborgassanak többé!

A testvére hiába próbálta bizonygatni, hogy így, ahogy vannak, minden nagyon jó. A nagyravágyó dombocska csak dühöngött tovább, míg egyszer csak hirtelen nőni kezdett. Előbb magas dombbá, végül égbe nyúló hatalmas hegygé változott, és olyan büszkén meredt az ég felé, hogy eszébe sem jutott bár egyszer is lepillantani testvére, a dombocskára, aki szomorúan bámult fel a magasba, és csodálta a hatalmas hegy büszke, sziklás ormait.

Telt-múlt az idő, a dombocska ismét egyre vidámabb lett, a hegy pedig minden nappal egyre magányosabb. Még a madár sem tudott följe repülni, csupán a rideg felhők sétálgattak el mellette, miközben sajnálták a magára hagyott büszke hegyet. Többé nem hancúroztak rajta vidám gyerekek, és nem szórakoztatták zengő dalokkal, mint dombocska korában. A hegy lassan-lassan mégiscsak megszokta a magányt, és néha már arra is képes volt, hogy le-letekintsen testvére, a dombocskára. Már megbánta elégedetlenségét, de mégis bátran kiállt harcban: nyáron a vihar ellen, télen pedig a hó ellen, és így védelmet nyújtott az alatta ijedten meghúzódó domboknak. Az idő során a büszke hegy megtanulta azt, hogy nemcsak csodálatosnak és szépnek kell lenni, hanem mások számára hasznosnak is.

Egy szép nyári reggelen, miközben magányosan sütkezett a szikrázó napsütésben, így sóhajtott szomorúan az ég felé: - Ó, bárcsak még egyszer újra gondatlan kis dombocska lehetnék...

És hirtelen csoda történt: egyszeriben egy szerény kis dombocskává változott, telis-tele színes virágokkal. A pillangók serege köszöntötte a nagyravágyó dombocskát, még a szellők is vidám dalba kezdtek, miközben lágyan meg-megsimogatták az újdonsült dombocska tarka-barka köntösét, aki már soha többé nem szeretett volna nagy és hatalmas lenni, hiszen minél kisebb és jelentéktelenebb volt, annál vidámabb és boldogabb tudott lenni.

Bencze Edith

Iskolakezdés

A hatodik-hetedik életévet már az ókorban is a gyermeki fejlődés fordulópontjaként tartották számon, ma is ez az iskolakezdés időpontja minden olyan társadalomban, ahol tankötelezettség létezik. Mind a testi, mind a pszichés változások szembeötlők ebben a korban. A testarányok közelítenek a felnőttkorihoz, teherbíróbb, a betegségekkel szemben ellenállóbb lesz a szervezet, megnő a keringés és a tüdő kapacitása, a gyerek mozgása fejlődik, egyensúlyérzéke és koordinációja javul. A hat-hét évesek gondolkodásmódja is egyre inkább elveszti gyermeki sajátosságait, csökken a fantázia szerepe, logikai szabályokat alkalmaznak, gondolkodásukban nagyobb jelentőségre tesz szert a valóság. Új képességeiknek megfelelően növekszik a gyermek önállósága, megkezdődik a szülőtől, a családtól való függetlenedés.

Testileg-lelkileg fejlett gyereket is megvisel, kimerít az új feladatkör, a megváltozott élethelyzet, szinte biztos, hogy jóval több pihenésre van szüksége. Ez a pillanat alkalmas arra, hogy a család, hétköznapjait átgondolva, következetesebb életrendet alakítson ki. Nyáron helyénvaló a nagyobb engedékenység, de iskolaidőben a kisiskolásoknak este nyolckor, de legkésőbb fél kilenckor ágyban a helye. Meghallgathat még egy mesét, de ekkorra már pihenésre alkalmas, nyugodt körülményeket kell teremteni neki. A mai családok esetében sajnos központi szerepet játszik a tévé, de este nyolc után már semmiképpen nem kisgyermeknek való a műsor, nem szolgálja a pihenését, épp ellenkezőleg, fárasztó érzékszerveinek, idegrendszerének. A feladattudat kialakításához hozzájárul a másnapi előkészület, a bepakolás. Eleinte a szülőknek még ellenőrizniük kell, hogy minden taneszköz rendben legyen. Egészen más a gyermek teljesítménye, hangulata, ha nyugodtan, reggeli után megy iskolába. Feltétlenül ennie kell otthon egy szendvicset, gyümölcsöt, egy pohár tejet stb. Semmiképpen ne maradjon a gyermek reggeli, tízórai nélkül!

A tanulás elsősorban iskolai feladat, bőven elég egy kisgyereknek az a napi 4-5 óra, amit ott mozgásában korlátozva, többnyire ülve tölt. A kisiskolások gerince folyamatos veszélyben van: a kúszás, mászás, futkorászás helyett a heti 20-25 órán keresztül való ülés a nem megfelelő ülőbútorokon, a kevesebb mozgás, a szűkebb élettér, a túlterhelés, a nehéz iskolatáska ártalmas hatásai nagyon hamar megmutatkoznak. Itt említem meg, hogy gyerekeknek mindig hátitáskát vegyünk, és nagyon fontos a jó, kényelmes cipő használata is.

Ha a szülő azt szeretné, hogy sikeres legyen az iskolakezdés, ne erőltesse a gyerekekre a saját elképzeléseit, elvárásait, tempóját. Nem élhet, nem tanulhat helyette. Hagyni kell, hadd alakuljon ki a saját tanulási ritmusa, érdeklődése, feladattudata. El kell fogadni azt is, ha valamilyen területen nem teljesít olyan jól: lehet másban meg ügyesebb a társainál. Lényeg, hogy ne frusztrálja az iskola, ne utálja meg. Játékosan, derűsen tanulva sokkal hatékonyabban lehet ismereteket elsajátítani, mint görcsös szorongással. Ha mi, szülők, kellően figyelünk gyermekünkre, akkor az iskolakezdés sikeres lesz. Néhány tanácsot érdemes átgondolni, megfontolni:

- Ha hazajön az iskolából, ne ültessük le rögtön tanulni!

Kérdezzük meg tőle, hogy mi történt vele egész nap, és hallgassuk végig mondandóját! Tényleges figyelem legyen ez, mikor szülő és gyermek csak egymással foglalkozik!

- Ezután hagyjuk kicsit szaladgálni, játszani! Bizony még erre is szüksége van.

- Az órák alatti folyamatos figyelemről fáradtabb is lehet, mint azt tőle megszokhattuk. Ezért biztosítsunk neki minél több lehetőséget a pihenésre, kikapcsolódásra! Este idejében menjen lefeküdni!

Miklós Emilia

Pedagógiai lexikon

Lelkiismeret-furdalás

A gyermekben akkor él lelkiismeret-furdalás, ha tudja, hogy tiltott, szülei vagy más felnőttek által elítélt dolgot követett el. A lelkiismeret-furdalás az erkölcsi fejlődésnek már magasabb fokát jelzi: a kisgyermek még csak fél tette felfedezésétől és a büntetésétől, igazi lelkiismeretfordulást nem érez. Helytelen nevelés - főleg sűrűn alkalmazott büntetés, testi fenytés - esetében később is csak a félelem marad meg benne, a lelkiismeretesség nem fejlődik ki. A gyermek ez esetben nem érez büntudatot, úgy érzi, hogy a büntetéssel már megbűnhődte, "letudta", amit elkövetett. Sőt a túl kemény vagy igazságtalannak érzett büntetés következtében áthárítja a hibát azokra, akik büntetik, önmagát pedig ártatlannak tartja. Megfelelő erkölcsi fejlődés esetén viszont - aminek egyik feltétele a szülőkkel szemben érzett bizalom - a gyermek magáévá teszi a szüleitől, nevelőitől hallott erkölcsi következtetéseket és példákat, kialakul benne, hogyan kell és hogyan nem szabad viselkednie. A helyes nevelés arra törekszik, hogy kifejlessze a gyermekben a követendő erkölcsi normákat, és ezzel együtt a lelkiismeretet. Ez nem a büntetések halmozásával, hanem példaadásával és a gyermek általi hibák megbeszélésével érhető el. A szülő és a nevelő ne törekedjen túlzott büntudatot kelteni a gyermekben, éreztesse vele, hogy bizalommal fordulhat hozzá bármikor, és a rossznak vélt vagy valóban rossz tettek is jóvátehetőek.

András Magdolna óvónő

Nyári emlékezés!

Tengeri kirándulás

Minden évben eljön a pillanat, amit annyira utálunk, amikor a könnyeinktől megemelkedik a tengerszint, és a szívünk is megszakad egy kicsit. Vége a nyárnak! Amikor papó budoklózik a kombány alatt, az azt jelenti, hogy hamarosan búcsúzni kell Lövététől. Mindig gazdagodunk sok-sok élménnyel.

Milyen jó, Istenem, hogy adtál nekünk egy Lövétét! Mosolygós, kedves emberekkel, akiket nagyon hamar megszeretünk, és aztán alig várjuk, hogy újra találkozzunk velük.

Olyan ez a kicsi falu, mint egy tengerszem, a szeretet tengerszeme. Idejövünk minden nyáron szeretetben fürödni, így könnyebb az élet idegenben is. Az erdei kicsi ház ha mesélni tudna, elmesélné legszebb élményeinket, az augusztusi csillaghullást, amikor gyerekekül ott maradtunk (nagy bátran), aztán mikor este lett, úgy féltünk, hogy pisilni is kísérgettük egymást. Másnapra már úgy megbátorodtunk, hogy haza sem jöttünk egy hétig. Van egy jó dumánk annak, aki fél: ha ijesztgetnek, annyit mondj csak: S TÖRŐDSZ-E!!!?

Hát mi sem törődtünk semmivel, csak avval, hogy a nyarunk minden percét a lehető legboldogabban eltölthessük, ami azt hiszem, az idén még szebbre sikerült, mint gondoltuk.

Érdekes, az élet minden évben valami csodát tartogat a számunkra. Valamikor a legnagyobb élményünk a patakászás volt, gátat építettünk keserű lapival. Érdekes, az idén eszünkbe sem jutott patakászni. Jókat főztünk, úgy is volt, hogy sikerült, de ahogy főtt, úgy főtt, jókat ettünk. Néha meglátogattak az erdei szomszédok, volt hancúrozás az udvaron, még a tücskök is elmenekültek Kerebercibe, mert Kövespatakban nem volt maradásuk. Most már a nagyváros ablakán át a száguldó autókat nézem, és szinte sajnálom azokat az mbereket, akik sosem érzik a természet érintését, drága autójukkal elsuhannak az igazi élet mellett, és hálás vagyok, hogy egy kicsit lövétei vagyok. Köszönök minden percet, amit azt hiszem, ajándékba kaptunk, és akik közbenjártak, hogy ezek a nyári napok ilyen szépek lettek, a jó Isten áldja meg minden lépésüket!!

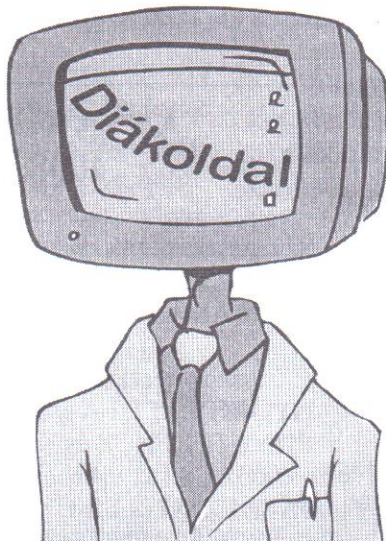
Kicsi patak, kicsi ház, kicsi kút, kicsi papó, kicsi mama! Nagyon! Nagyon hiányoztok, köszönjük a türelmeteket és a sok áldozatot, amit értünk hoztatok. Jövőre találkozunk ugyanitt, ha az Isten megsegít, de már semmi sem lesz ugyanaz!

Kicsi patak, kicsi ház, kicsi kút, kicsi papó, kicsi mama! Nagyon! Nagyon hiányoztok, köszönjük a türelmeteket és a sok áldozatot, amit értünk hoztatok. Jövőre találkozunk ugyanitt, ha az Isten megsegít, de már semmi sem lesz ugyanaz!

Írták: Ladó unokák

A nyári vakációban voltam a tengerre, pontosabban Costinesti-re, amit az iskolámnak köszönhetek. Nagyon vártam már azt a napot, amikor indultunk. A buszon nem sokat lehetett pihenni, de azért nem volt rossz az utazás. Amikor megérkeztünk, kellett várunk, hogy szobát kapjunk. A szobafoglalás után kezdtünk ismerkedni, barátkozni. Miután összebarátkoztunk négy nagyon rendes lánnyal, együtt mentünk le a partra. Ott minden nagyon szép volt. Mi persze először a vízbe mentünk, ami jó volt, csak egy kicsit sós, de hamar hozzászoktunk ehhez is. Minden nap voltunk aerobikra, ami nagyon tetszett. Sokat tornásztunk, fürödtünk, napoztunk, aludtunk meg nagyokat nevtünk együtt. Hét csodás napot töltöttünk a tengerparton, és ez egy olyan élmény volt számomra, amit soha nem fogok elfelejteni. Köszönöm.

András Sarolta VIII. A

Hogy milyen az ötödik osztály?

Szerintem nagyon jó. Nagyon kedvesek a tanárok és a tanárnők. Eddig nem is volt sok tanulnivaló. Az osztályfőnökünk Korodi Csaba, aki a testnevelést fogja tanítani. Ő is nagyon kedves volt, és sokat viccelődött. A nagyobb diákok engem nem "fikáztak", de a fiúkat igen. Pár osztálytársunk még élvezte is. Azt hiszem, ez mindig így van. A pósfalusi iskolából is jött három fiú: András Hunor, András Lóránd, akik testvérek, és György Edvárd. Én nagyon szeretem az ötödik osztályt.

György Krisztina V.B

A természet jelenségeire vonatkozó találós kérdések

Fenn is van, lenn is van, kinn is van, benn is van.
Néma is, zenél is, lágy is, kemény is.
Fehér is, szürke is, lomha is, fürge is.
Mi az? (víz)

Veheted boltban, veheted utcán.
Veheted vásárban, veheted pusztán.
Veheted napközben, és veheted este.
De nem fizetsz érte soha egy fillért sem.
Mi az? (levegő)

Gyűjtötte: Lázár Szabolcs IV.B

Dokumentum

Mihály Ferenc erdőőr kérése Udvarhely megye főispánjához

Kelt: Lövete, 1945. január 29.

Közli: Mihály János (megőrizve a szöveg eredeti írásmódját)

Mélyen tisztelt Főispán testvér!

Alulírott Mihály Ferencz Lövétén született és lakós, azzal a kéréssel fordulnék hozzád hogy ha lennél szives kérésemre 1 drb szolgálati fegyver engedélyt adni, mivel, hogy Lövete csoport birtokosságának az erdejét őrizem még pedig az Csiki határ szélén lakom fent a Tolvajos tető nevű helyen.

Azt is elé jegyzem és tudósítlak hogy engemet a nép fogadott meg erdőörnek mivel hogy rokkant ember vagyok és már 22 -dik éve hogy szakítás nélkül szolgállok. Mostan is amíg az erdő hivatal helyre állott az előtt 2 hónap formával én tettem az szolgálatot, és mégis engemet kell napi renden engedély nélkül meg fogjanak az orosz testvérek. Akik a legnagyobb hitleristák azok meg kapták az fegyver engedélyeket és én még nem kaptam holott meg ígérte a szervezet is és az Erdő hivatal is.

Úgy veszem észre hogy a szegény ember szegénynek is marad.

Bocsánatot kérek hogy ha szavaimal írásban meg sértetelek mert kényszerülve vagyok, mert az orosz testvérek csakis hozzád utasítanak.

Igen tisztelt főispán testvér én magam nem bírok menni a hivatalba mert a jobblábam meg van merevedve és 6 holnapja hogy 1 fillért sem fizettek nekem csakis az szolgálatot követelik.

Kiváló tisztelettel maradok

1945 Január hó 29. Lövete

Mihály Ferenc
Erdőőr

Régi arcok sárgult fényképeken

Még élénken élnek az "otthon" töltött napok emlékei, írja levelében Fábíán (Furus) Edith, a pósfalusi óvoda egykori óvónője, aki Ránk emlékezve kíván a továbbiakban is jó egészséget, sok-sok erőt és kitartást a kis székely gyerekek irányításához, tanításához, neveléséhez.

ANYAKÖNYVI HÍREK 2008. augusztus

- Születések száma: 2
NYESZTER ZSUZSA-TÜNDE
ANDRÁS ÁRON
- Házasságkötések száma: 5
GYÖRGY ATTILA és GOLICZA ZSUZSÁNNA
SILYE FERENCZ és KÁSZONI-KÖVENDI ZSÓFIA
FORGÁCS ISTVÁN és VÉKONY ADRIANA
PAPP ERNŐ és LIFU GYÖNGYVÉR-MELINDA
GÁBOS FERENC és GYÖRGY MÓNICA
- Őszinte részvétünket fejezzük ki az augusztusban elhunyt lakosok hozzátartozóinak:
MIHÁLY MARGIT
BÁLINT JÓZSEF
GYÖRGY ROZÁLIA
PÁL EMIL
GYÖRGY TERÉZ
LÁZÁR ALBERT

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, tördelés és szerkesztés: Mag István, korrektúra: Lázár Emilia
Munkatársak: András Magdolna, András Zsolt, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Miklós Emilia,
Molnár Juliánna, Pál Erzsébet

támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Select Metleplast kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806, e-mail: loveteikialto@freemail.hu
Készült a ROTAPRINT nyomdájában; Szentegyháza, József Attila u. 3/b, tel.: 0266-247836